

Workers and unions

Rabbi Jill Jacobs, Jewish Funds for Justice

1) Talmud Tractate *Bava Batra* 8b

ורשאין בני העיר להתנות על המדות ועל השערים, ועל שכר פועלים ולהסיע על קיצתן.

The people of the city are permitted to stipulate weights and measures and to set workers' wages and to establish penalties for breaking the rules.

2) Tosefta *Bava Metzia* 11:24-26:

ורשאין הצמרין והצבעין לומר כל מקח שיבוא לעיר נהא כולנו שותפין בו. רשאין נחתומין לעשות רגיעה ביניהן רשאין החמרין לומר כל מי שתמות חמורו נעמיד לו חמור אחר מתה בבוסיא אין צריכין להעמיד לו חמור דלא בבוסיא צריכין להעמיד לו ואם אמ' תנו לי ואני לוקח לעצמי אין שומעין לו אלא לוקחין ונותנין לו. רשאין הספנין לומר כל מי שתאבד ספינתו נעמיד לו ספינה אחרת אבדה בבוסיא אין צריכין להעמיד לו דלא בבוסיא צריכין להעמיד לו ואם פרש למקום שאין בני אדם פורשין אין צריכין להעמיד לו.

The wool workers and the dyers are permitted to say, "we will all be partners in any business that comes to the city."

The bakers are permitted to establish work shifts amongst themselves. Donkey drivers are permitted to say, "we will provide another donkey for anyone whose donkey dies." If it dies through negligence, they do not need to provide a new one; if not through negligence, they do need to provide him with another donkey. And if he says, "Give me the money, and I will purchase one myself, they should not listen to him, but should buy a donkey and give it to him."

Merchants are permitted to say, "we will provide another ship for anyone whose ship is destroyed." If it is destroyed through negligence, they do not need to provide another one; if it is not destroyed through negligence, they do need to provide another. And if he departs for a place to which people do not go, they do not need to provide him with another ship.

In what ways do these texts lay the groundwork for contemporary unions? How might the workers associations described by these texts resemble or differ from contemporary unions?

The Talmud is the primary work of the Jewish oral law. It consists of two layers: Mishnah (codified around 200 CE), a compendium of case law with little discussion; and Gemara (codified around the 7th or 8th century CE), which includes discussion of the Mishnah, law, stories, folk wisdom, and much more. The Talmud is the basis for later Jewish law.

Tosefta is a rabbinic text from around the second century CE. It includes case law and basic statements of law, and is a parallel text to the Mishnah.

3) *She'elot & teshuvot* of the Rashba 4:185

תשובה: דבר ברור הוא, שהציבור רשאים לגדור ולתקן תקנות ולעשות הסכמות, כפי מה שיראה בעיניהם, והרי הוא קיים כדין התורה. ויכולים לקנוס ולענוש כל העובר בכל אשר יסכימו ביניהם, ובלבד שיסכימו בכך כל הציבור, באין מעכב. וכן אם יסכימו כל בני מלאכה אחת שבעיר, כגון הטבחים והצבעים והספנים וכיוצא בהם, בענין מלאכתם, בהסכמה אחת. שכל חבורה שהם בני ענין אחד, הרי כעיר בפני עצמה. ואע"פ שלא הסכימו מדעת שאר בני העיר, ובלבד שיהיה בהסכמות אלו תלמיד חכם שבעיר, אם ישנו בעיר, או אדם חשוב שנתמנה פרנס על העיר. שאם יש ת"ח או פרנס שנתמנה על הציבור, ועשו שלא מדעתם /שמא צ"ל: מדעתו/, אין הסכמתם הסכמה. . . סוף דבר, כל בני חבורה אחת, הרי הם כבני עיר אחת בפני עצמה, לכלל דברים אלו. וכן כל ציבור וציבור, רשאים לעשות לעצמן כן, ולקנוס ולענוש שלא מדין התורה, וכמו שכתבנו. וכמו שזכר בגמרא בפרק קמא דבבא בתרא, ובתוספתא דבבא מציעא. וכן נהגו בכל קהלות הקדש, ולא נסתפק אדם בזה מעולם.

It is clear that the community is permitted to make fences and stipulations and to come to agreements, according to what is appropriate in their eyes, and these have the weight of the laws of the Torah. They can establish penalties and can punish anyone who transgresses anything that they agree among themselves, as long as the entire community agrees, without any exception. The law is the same if all of the members of one profession in the city (like the butchers, the dyers, the sailors, etc.) come to one agreement about a matter of business. For all of the members of one profession are like a city unto themselves. Even though they didn't make this agreement with the knowledge of the rest of the people of the city, this applies as long as the *talmid chacham* in the city (if there is such a person in the city) or an important person who is appointed to take care of the city agrees. If there is a *talmid chacham* or a *parnas* who is the leader of the community and they do this without his knowledge, their agreement does not stand. . . The bottom line is: the members of one profession are unto themselves like the people of a city in regard to all of these things. Similarly, each community is permitted to do the same amongst themselves, to establish fines and punishments not stipulated by the Torah, as I have written and as is mentioned in the gemara in the first chapter of Bava Batra and in the Tosefta of Bava Metzia. And this is the custom in all Jewish communities, and no one should ever have doubts about this.

4) **R. Moshe Feinstein, *Igg'rot Moshe Choshen Mishpat* I:59**

בערים שבמדינה זו לא ממונה שום חכם על כך ולכן הוא כליכא אדם חשוב שתנאיהם ותקנותיהם קיימים וכ"ש במדינתנו שיש להם רשות מהממשלה על זה. ולכן מה שמחליטין שלא לעבוד עד שיוסיף להם וכדומה היא תקנה שיכולין לכופ את המעוט שלא הסכימו. . .

In the cities in our country, there is no person like this, and therefore, our case is like that of the cases in which there is no authority figure, and therefore the enactments and stipulations of the townspeople (in this case, of the union) take effect (even without outside agreement). Even more so is this the case in our country, in which the government permits unions to make stipulations. Therefore, in the case in which workers decide that they will not work until they receive a raise in salary or a similar thing, this is considered a stipulation, and the majority may force the minority to observe it. . .

The Rashba (Rabbi Solomon ben Aderet, Spain 1235-1310) wrote thousands of *teshuvot* (responses to legal questions), as well as a commentary on the Talmud and other legal works.

Rabbi Moshe Feinstein (Russia/United States 1895-1986) was one of the most prominent Jewish legal scholars of the twentieth century and a major figure in American Orthodoxy. He is well known for his work on medical ethics, and also wrote a number of *teshuvot* on economic issues.

How do the Rashba and Moshe Feinstein understand the Talmudic permission for communities to set wages and penalties? How do they move toward understanding the Talmud text as permission for workers to set wages? What role do they see for unions?

5) Tzitz Eliezer (R. Eliezer Waldenberg) 2:2

א) היות שדיני פועלים תלויים במנהג המדינה, רשאים מנהיגי העיר, שנתמנו ע"י בני העיר לפקח על כל

ענייני הציבור ולשקוד על תקנתם, בהשתתפות החכם החשוב שהוא מנהיג הממונה על הציבור [אם נמצא כזה], להתנות על תנאי העבודה שבין הבעה"ב והפועלים, ולקבוע בשעת התנאי קנס ועונש על מפירי התנאים. וגם לתת כח של הכרזת שביתה בתור אמצעי של לחץ על בעה"ב שיחזור מאלימותו להפרת התנאים, אם מוצאים את זה לאמצעי היותר יעיל, כי כחם של בני העיר בתקנתם, ובפרט בהשתתפות חבר עיר, ככח בי"ד לכוף ולענוש, בכל מיני עונשים ורידויים, ומכ"ש שביכלתם אליבא דכו"ע לקבוע עונשים וקנס שביתה על תנאי עבודה שנעשו כבר למנהג מדינה. כלשון שאלתכם.

ב) היות שישנם גם דעות מהפוסקים שסוברים להלכה שלהתנות צריכים דעת כל בני העיר במיוחד, מן המובחר הוא במקום שאפשרי הדבר, שכשרוצים בתקנה חדשה, לקרוא את כל בני העיר או באי כחם בכל מקום ומקום לאסיפה כללית, להכריע הדבר עפ"י הצבעה, ומי שלא בא הפסיד את קולו ומסר את זכותו למשתתפי האסיפה.

אבל אין כל זה מעכב, מכיון שרובא דרובא של הפוסקים סוברים שממוני הציבור כחם כבני העיר בכל דבר אף לתקן.

ג) כשם שמועיל תנאי בני העיר, לשעבד את המיעוט כן מועיל אם רוב הממונים של רוב הקהלות יסכימו דבר אחד, לכוף את מיעוט הקהלות לעשות התיקון ההוא או לגדור הגדר ההוא.

ד) הפועלים או ארגוניהם, יש ביכלתם בהשתתפות חבר עיר, להתנות זה על זה שלא ליכנס בגבול עבודת חבריהם במקרה של סכסוך בינם לבין מעבידיהם על קיום תנאים שנעשו או שעושים למנהג המדינה. ולהטיל גם עונשים בכל מה שירצו וימצאו לנחוץ על מפירי התנאי.

ה) במקרים כאלו שהפועל בטוח בהחלט בצדקתו על עבירה מצד בעה"ב על תנאי העבודה שקבעו ונעשו למנהג המדינה, יכול הפועל לעשות דין לעצמו בהתאם לקנס שקבעו במקרה כזה ממוני העיר, כנפסק ברמב"ם (פ"ב מה' סנהדרין ה"ב) שיש לאדם לעשות דין לעצמו אם יש בידו כח הואיל וכדת וכהלכה הוא עושה אינו חייב לטרוח ולבוא לבי"ד וכו', וכן בשו"ע חו"מ סי' ד'. זהו הנלפענ"ד בעה"י"ת בבירור בעיא קשה ומסובכת זו. והנני בכבוד רב ובידידות מרובה. אליעזר יהודא וולדינברג.

The Tzitz Eliezer
(Rabbi Eliezer Waldenburg, Israel, 1917-2006) was a significant rabbi and judge in Israel. He is best known for his writings on medical ethics. His writings reflect a deep commitment to human dignity, and sometime take somewhat radical turns in order to honor this commitment.

- 1) The laws pertaining to workers are dependent on the custom of the land, or even the custom of the city, which is set by the leaders who preside over all of the communal issues in the city and who watch over its enactments, in partnership with the wise person who is the appointed leader of the community (if there is someone such as this). These people are authorized to determine the conditions of work incumbent upon the employer and the workers, and, when determining these conditions, to establish fines and punishments for those who do not uphold the conditions. They also can grant the power of declaring a strike, as a means of pressure on the employer so that he will turn back from failing to uphold the conditions, if they find that this is the most effective tactic, for the power of the townspeople to make enactments, specifically when this is done in partnership with the city leader, is comparable to the power of the court to compel and to punish with all types of punishments and chastisements. Even more so is this the case, according to everyone, that they are able to establish punishments and

to declare a strike over employment conditions that have already become the custom of the land.

- 2) According to the poskim (deciders of Jewish law), establishing new conditions requires the approval of all of the people of the city. Ideally, in a place in which this is possible, those who desire a new enactment must call all of the people of the city to a general gathering, at which the matter will be decided by means of a vote. Anyone who does not come loses his vote and hands over his right to decide to those who participate in the gathering. However, all of this is not necessary, as the vast majority of the poskim consider the power of the appointed leaders of the community to be like that of the people of the city, in regard to enactments.
- 3) Just as an enactment of the people of the city applies also to the dissenting minority, so too, if the majority of the appointed leaders of the majority of the communities agree on something, they may force the communities in the dissenting minority to accept this enactment.
- 4) Workers, or their organizations, have the authority, in partnership with the leader of the city, to make conditions with one another that they will not enter into the work area of their fellow workers in a situation in which there is a dispute between these latter workers and their employers regarding a condition that has become, or that they are making, the custom of the land. The workers and their organizations may also levy any punishments they wish on those who violate the condition.
- 5) In situations such as these, in which the worker is absolutely certain that the employer has transgressed and violated a condition that has been established as the custom of the land, the worker may take the law into his own hands by levying the fine that the appointed communal leaders have deemed appropriate for a situation such as this. This is in accordance with Maimonides, who determined that a person who is able to do so may take the law into his own hands. Since he is operating according to Jewish law, he does not have to trouble himself to go to a Beit Din (court of Jewish law).

What, according to the Tzitz Eliezer, is the purpose of unions? In what cases may a strike be declared? Why?

How does the Tzitz Eliezer adapt earlier texts to his own situation? What logical moves does he make?

How might this ruling apply to contemporary labor issues?

6) **Rav Kook (oral statement)** (in Tzvi Yaron. *Mishnato shel haRav Kook*. 164)

בארגון הפועל לשם שמירה והגנה על תנאי העבודה יש משום צדק ויושר ותיקון העולם. ארגון הפועלים יכול בתור בא-כוח הפועלים לתבוע לדין גם את נותן העבודה וגם את הפועל הגורם לזה שעל-ידי עבודה בלתי מאורגנת מביאים נזק ומפסידים ממון לפועלים, כי הפועל הבלתי מאורגן עובד בתנאים יותר גרועים הן במכירי עבודה הן בשעות העבודה וכו', וזה עלול לקלקל תנאי עבודה בכלל.

Within the workers' organization, which is formed for the purpose of guarding and protecting the work conditions, there is an aspect of righteousness and uprightness and *tikkun olam* (literally--repair of the world). The workers' organization may sue both the employer and the worker who causes this problem, for unorganized labor brings damage and loss of money to workers. For the unorganized worker works under worse conditions--both in regard to wages and in regard to working hours, etc. And this is likely to make working conditions worse in general.

7) **Rabbi Ben-Tzion Meir Chai Uziel *Mishpetei Uzziel, Hoshen Mishpat 42:6***

הרי לך מפורש שרז"ל הכירו בתקנות ארגון בעלי אומניות או הסתדרות של פועלים ופקידים בהסתדרות כללית אחת או הסתדרויות פרופסיונאליות מקצועיות. וכך הדין נותן שלא להשאיר את הפועל יחידי בודד ויחיד. עד שיצטרך להשכיר את עצמו בעד שכר פגוע להשביע רעבונו עם משפחתו בלחם צר ומים לחץ ובדירה אפלה ושפלה, וכדי להגן על עצמו נתן לו המשפט זכות חקית להתארגן, ולתקן תקנות מועילות לחברתו לחלוקת עבודה ישרה וצודקת בין חבריהם ולהשיג יחס מכובד ושכר הוגן לעבודתו, בכדי לפרנס את ביתו באותה רמת החיים של בני עירו. . כל הדברים האלה שאינם יכולים להתמלא אלא בארגון של אומנים או פועלים. ולכן נתנה תורת ישראל זכות מלאה וחקית לארגון זה אעפ"י שיכולה להיות ממנו הפסד לבעלי הבתים.

The law allows [for the existence of unions] in order that the individual worker not be left on his own, to the point that he hires himself out for a low wage in order to satisfy his hunger and that of his family with a bit of bread and water and with a dark and dingy home; in order that the worker may protect himself, the law gives him the legal right to organize, and to establish stipulations that benefit the members of his profession regarding the fair distribution of work among the workers, and to achieve fair treatment and a wage appropriate for the work and sufficient to sustain his household at the standard of living as the other residents of his city. . . all of these things can only be fulfilled through a workers' union. Therefore, the Torah gave the Jewish people the full and legal right to organize these, even though it is possible that [such unions] will result in a financial loss for the employers.

Why do Kook and Uziel support unions? What support do they bring for their positions?

How might these positions apply to contemporary labor issues?

Rav Kook
(Latvia/Israel 1864-1935) was the first Ashkenazi (Eastern European) Chief Rabbi of Palestine (later Israel) under the British Mandate. He was a leading thinker of Religious Zionism—the movement that combines traditional observance and belief with a commitment to settling in the land of Israel.

Rabbi Ben-Zion Meir Uzziel (Jerusalem 1880-1953) served in a number of key positions in Palestine/Israel, including the Chacham Bashi (Chief Rabbi recognized by the Turkish government) from 1911 until WWI; Chief Rabbi of Tel Aviv (1923-1939); and Sephardic Chief Rabbi of Israel (1939 until his death)